

ข้อเสนอของคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติเกี่ยวกับ
แนวทางการจัดทำข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติ / ข้อกำหนด / ระเบียบ หรือประกาศ
เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีเจตนารมณ์ในการกำหนดวิธีปฏิบัติ เพื่อปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งมาตรา ๒๐ กำหนดให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐในเรื่องต่างๆ และเพื่อให้การคุ้มครองสิทธิคนพิการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทัวถึง เหมาะสมและเป็นธรรม และมาตรา ๒๑ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อกำหนด ระเบียบหรือประกาศ แล้วแต่กรณี เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้ และในการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ ๓ / ๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และครั้งที่ ๔ / ๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ มีมติให้ความเห็นชอบซักซ้อมแนวทางการจัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติหรือระเบียบ/ประกาศเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้คนพิการในพื้นที่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิทธิตามกฎหมาย จึงเห็นสมควรจัดทำข้อเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทได้พิจารณาออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อกำหนด ระเบียบหรือประกาศแล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงสาระสำคัญ และดำเนินการให้สอดคล้องกับระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ รวมทั้งระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการในส่วนที่ไม่ขัดแย้งกับงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ เว้นแต่งบประมาณสนับสนุนจากรัฐนั้นไม่เพียงพอกับความจำเป็น ในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่คนพิการทั้งในระดับบุคคล กลุ่มและชุมชน

(๑) การให้บริการล่ามภาษามือ เพื่อให้คนพิการทางการได้ยินสามารถปฏิบัติกิจกรรมในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป โดยทำหน้าที่รับจดแจ้งและฝึกอบรมบุคคลผู้เป็นล่ามภาษามือ รวมทั้งการจ้างล่ามภาษามือ การกำหนดให้คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการทางการได้ยิน มีสิทธิยื่นคำขอเพื่อขอรับบริการล่ามภาษามือในเรื่องต่างๆ ทั้งในกรณีปกติและกรณีเร่งด่วน

(๒) การจัดสวัสดิการเบี่ยความพิการ โดยดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติกำหนด ทั้งนี้ เพื่อให้คนพิการได้รับความช่วยเหลือและเอื้ออำนวยให้คนพิการมีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ที่ดี

(๓) การจัดให้มีผู้ช่วยคนพิการ โดยจัดจ้างบุคคลเพื่อให้ความช่วยเหลือคนพิการเฉพาะบุคคลที่มีสภาพความพิการรุนแรงเพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจวัตรที่สำคัญในการดำรงชีวิต หรือการให้คนพิการรายนั้นให้เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้ ภายในระยะเวลาหนึ่งตามความจำเป็น

(๔) การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้แก่คนพิการเป็นบุคคลโดยการสำรวจและปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือดัดแปลงส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายส่วนหรือทั้งหมดของที่อยู่อาศัยเพื่อขจัดอุปสรรคหรือจัดให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตในที่อยู่อาศัยนั้นได้โดยสะดวกและเหมาะสมกับสภาพความพิการ และความปลอดภัยตลอดจนสุขภาพอนามัยของคนพิการ

(๕) การช่วยเหลือคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแล โดยการช่วยเหลือเป็นเงินหรือสิ่งของ การจัดหาครอบครัวอุปการะ การส่งเข้าอุปการะในสถานสงเคราะห์ การจัดให้มีผู้ช่วยคนพิการ การช่วยเหลือเรื่องอื่น ๆ

(๖) การช่วยเหลือผู้ดูแลคนพิการ โดยให้ผู้ดูแลคนพิการได้รับความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ เช่น การบริการให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรมทักษะการเลี้ยงดูคนพิการ ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ การฝึกอาชีพ การสนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ

(๗) การสนับสนุนสถานสงเคราะห์เอกชนที่รับอุปการะคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแลโดยส่งเสริมสนับสนุนให้สถานสงเคราะห์เอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับเงินอุดหนุนในการดำเนินงานเพื่อให้การดูแลคนพิการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) การส่งเสริมกิจกรรมเพื่อให้เกิดการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คนพิการได้รับการปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น โดยส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครด้านการช่วยเหลือคนพิการในชุมชน การสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาคนพิการโดยชุมชน ศูนย์ส่งเสริมการดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในชุมชน การจัดตั้งและดำเนินงานจัดสวัสดิการชุมชนสำหรับคนพิการ เป็นต้น

ข้อ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้คนพิการได้เข้าถึงบริการทางการศึกษา

(๑) ส่งเสริมสนับสนุนให้คนพิการในพื้นที่ได้รับสิทธิการศึกษาทั้งทางด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาพร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามกฎหมาย

(๒) พิจารณาให้การสนับสนุนสถานศึกษาในพื้นที่ให้สามารถจัดการศึกษาสำหรับคนพิการที่มีมาตรฐานและสอดคล้องกับความจำเป็นของคนพิการแต่ละบุคคลตามที่สถานศึกษาแห่งนั้นร้องขอ

(๓) สนับสนุนให้สถานศึกษาในสังกัดและศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ โดยให้สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนบริการเทคโนโลยี

สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

(๔) สนับสนุนค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของคนพิการเป็นรายบุคคลในทุกระดับตามความจำเป็นเฉพาะที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐหรือได้รับการสนับสนุนแต่ไม่เพียงพอตามความจำเป็นรวมทั้งใกล้เคียงในกรณีสถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษา

(๕) สนับสนุนให้คนพิการเข้าถึงกองทุนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยประสานงานกับศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด/ส่วนกลาง

ข้อ ๓ ส่งเสริมสนับสนุนให้คนพิการได้ฝึกอาชีพ ประกอบอาชีพและมีงานทำทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม

(๑) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการเสริมสร้างสมรรถภาพหรือความสามารถของคนพิการในด้านอาชีพ ได้แก่ การแนะแนวอาชีพ การทดสอบและประเมินความถนัดทางอาชีพ การฝึกอาชีพ การจัดหางาน การฝึกงาน การส่งเสริมสิทธิเพื่อการทำงาน การสนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพอิสระ การประกอบธุรกิจ หรือวิสาหกิจชุมชน

(๒) สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการสามารถทำงานหรือประกอบอาชีพได้ โดยสนับสนุนสื่อ ผู้สอนงาน ล่ามภาษามือ ผู้ช่วยคนพิการในการทำงาน อุปกรณ์หรือเครื่องมือ การปรับปรุงหรือจัดให้มีเครื่องมืออุปกรณ์ สภาพแวดล้อมในการทำงาน สภาพแวดล้อมของสถานที่ในการทำงาน รวมถึงการเดินทางและสถานที่พักอาศัย

(๓) ส่งเสริมสนับสนุนให้นายจ้างหรือสถานประกอบการจ้างคนพิการเข้าทำงานตามระบบโควตาตามมาตรา ๓๓ และสร้างแรงจูงใจกรณีมีนายจ้างหรือสถานประกอบการในการจ้างคนพิการมากขึ้นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริมให้มีการจ้างเหมาช่วงงาน การให้สัมปทาน การรับซื้อสินค้าและผลิตภัณฑ์จากคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการ และการอนุญาตหรือมีเงื่อนไขในการอนุญาตเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ในความรับผิดชอบเพื่อให้คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการได้ใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพตามมาตรา ๓๕

(๔) สนับสนุนให้มีการจ้างคนพิการเข้าทำงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้มิได้อยู่ในบังคับตามกฎหมายต้องรับคนพิการเข้าทำงาน รวมทั้งจัดให้มีแผนงานโครงการจ้างงานคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการในกิจกรรมโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละปีด้วย

ข้อ ๔ ส่งเสริมสนับสนุนให้คนพิการได้เข้ามามีส่วนร่วมทางสังคม

(๑) ให้มีการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยให้คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผน โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในระดับจังหวัดและระดับชาติ โดยบูรณาการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาท้องถิ่นทั้งแผนระยะสามปี และแผนปฏิบัติการประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งประสานแผนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๒) ส่งเสริมสนับสนุนให้มืองค์กรของคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการในพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง มีการพัฒนามาตรฐานการให้บริการและได้รับการรับรองมาตรฐานองค์กรตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแห่งชาติกำหนด ตลอดจนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและเป็น

พลังในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรของคนพิการในพื้นที่ยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชนเพื่อจัดสวัสดิการสังคมให้แก่สมาชิกของตนเอง

(๓) ปรับปรุงกฎ ระเบียบในความรับผิดชอบที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของคนพิการในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้คนพิการทั้งระดับบุคคลและกลุ่มคนพิการได้เข้าถึงสิทธิฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์

(๑) ส่งเสริมให้คนพิการได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยอาศัยกระบวนการทางการแพทย์ในเรื่องต่าง ๆ โดยประสานงานหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ให้บริการในเรื่องต่าง ๆ

(๒) ให้การช่วยเหลือค่าใช้จ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ การบริการด้านพาหนะเดินทางแก่คนพิการ เนื่องจากได้ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบจนถึงที่สุดแล้วแต่ไม่มีรายการที่สามารถเบิกจ่ายได้ ทั้งนี้ ให้พิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสมและเป็นไปตามคำวินิจฉัยของแพทย์เฉพาะทางในเรื่องนั้น

(๓) ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมเพื่อให้เกิดการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยกระบวนการทางการแพทย์ในชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คนพิการได้รับการปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น โดยจัดให้มีการส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขดูแลคนพิการในชุมชนและการส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๖ จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่คนพิการและทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

(๑) ให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานด้านการวางแผน การออกแบบงานโยธาและการพิจารณาออกแบบอนุญาตก่อสร้างต่าง ๆ ยึดหลักการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมการออกแบบของภาคเอกชนที่ดำเนินงานก่อสร้างในเขตพื้นที่รับผิดชอบได้มีการนำแนวคิดออกแบบที่เป็นสากล(Universal design) แนวคิดตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities) ทั้งทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ สภาพแวดล้อม โครงการและบริการต่าง ๆ ที่ทุกคนสามารถใช้ได้ในขอบเขตมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยไม่จำเป็นต้องดัดแปลง หรือออกแบบเป็นพิเศษ โดยให้เจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

(๒) ปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การคมนาคม สารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศและการสื่อสาร และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงบริการอื่นที่เปิดหรือที่จัดให้แก่สาธารณชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ โดยให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้เท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป เพื่อให้คนพิการดำรงชีวิตอยู่ได้โดยอิสระและมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในทุกด้าน ทั้งนี้ ก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณาตรวจรับงานจ้างในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนพิการต้องให้คนพิการประเภทนั้น ๆ ได้ทดลองและเสนอแนะในการใช้ประโยชน์เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการด้วย

(๓) ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคเอกชนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่เปิดหรือจัดหาแก่สาธารณชนโดยคำนึงถึงการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสำหรับ

คนพิการนอกเหนือกฎหมายกำหนด รวมทั้งพัฒนา ประกาศใช้ และตรวจสอบติดตามการปฏิบัติตามมาตรฐานและแนวปฏิบัติเพื่อให้คนพิการและบุคคลทั่วไปได้เข้าถึง และใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่เสมอ

(๔) ส่งเสริมให้มีการจัดการฝึกอบรมประชาชนและนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ที่คนพิการเผชิญอยู่

(๕) อำนาจความสะดวกให้แก่คนพิการได้เข้าถึงอาคารและสถานที่ที่เปิดให้แก่สาธารณะ การจัดทำป้ายที่เป็นอักษรเบรลล์ หรือในรูปแบบที่อ่านและเข้าใจได้ง่ายไว้ในอาคารและสถานที่ที่เปิดให้แก่สาธารณะ รวมทั้งสนับสนุนคนพิการให้เข้าถึงเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศและการสื่อสารใหม่ รวมถึงอินเทอร์เน็ตด้วย

(๖) บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดไว้สำหรับประชาชนทั่วไป จะต้องมิใช่สำหรับคนพิการบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกันและตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นของคนพิการด้วย

ข้อ ๗ ขจัดกีดกันเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ

ให้บุคลากรในสังกัดถือปฏิบัติและเป็นผู้มีจิตใจมุ่งบริการโดยมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการทุกรูปแบบในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจัดให้มีการตรวจสอบติดตามมิให้มีการกระทำที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ รวมทั้งให้คำแนะนำแก่องค์กรเอกชน หรือบุคคลในพื้นที่ความรับผิดชอบมิให้มีการกระทำดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการป้องกันเพื่อมิให้มีการเลือกปฏิบัติในเรื่องต่างๆ เช่น การจ้างงาน การศึกษา การซื้อสินค้า การรับบริการ และการใช้สิ่งอำนวยความสะดวก การออกแบบทางสถาปัตยกรรมและยานพาหนะ การบริการทางสังคม การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

(๒) ให้การศึกษาและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อให้บิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้ดูแลคนพิการ และผู้ซึ่งทำหน้าที่ให้บริการแก่คนพิการมีจิตสำนึกและรู้วิธีปฏิบัติที่ถูกต้องในการเลี้ยงดูคนพิการ ตั้งแต่ในวัยเยาว์ การให้การศึกษา การให้ความช่วยเหลือ การปรับท่าทีในการจำหน่ายสินค้าและให้บริการแก่คนพิการ และการสร้างทัศนคติของความกรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในหมู่ประชาชนทั่วไป รวมทั้งฝึกอบรมเพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับคนพิการและสิทธิของคนพิการในสังคม โดยการส่งเสริมเยาวชนให้ได้รับการอบรมในการให้ความช่วยเหลือและเอื้อเฟื้อแก่คนพิการ

(๓) ณรงค์ให้คนพิการรู้จักปกป้องสิทธิของตนแทนการยอมรับสภาพและให้มีทักษะการจัดการปัญหาเรื่องการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ในกรณีมีปัญหาข้อพิพาทภายในชุมชนหรือมีพิพาทกับเจ้าหน้าที่ในสังกัด ต้องจัดให้มีการไกล่เกลี่ยเพื่อระงับข้อพิพาทโดยเร็ว

ข้อ ๘ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการพัฒนากระบวนการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในระดับพื้นที่ ดังต่อไปนี้

(๑) มีการสำรวจและค้นหาคนพิการในพื้นที่เพื่อจัดทำบัญชีรายชื่อ ที่อยู่ ประเภทความพิการ สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล การเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในสิทธิคนพิการในเรื่องอะไรบ้าง โดยเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการแก่คนพิการเพื่อ

ประโยชน์ในการจัดทำแผนและให้บริการเพื่อสนองต่อความต้องการจำเป็นได้อย่างทั่วถึงเหมาะสม และเป็นธรรม รวมทั้งลดความซ้ำซ้อนและเสริมสร้างการให้บริการที่มีเอกภาพ

(๒) ส่งเสริมให้คนพิการได้มีบัตรประจำตัวคนพิการ โดยทำหน้าที่เป็นหน่วยบริการรับเรื่อง การยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการ และการออกบัตร การกำหนดสิทธิหรือการเปลี่ยนแปลงสิทธิ การขอสละสิทธิของคนพิการ และอายุบัตรประจำตัวคนพิการ พ.ศ.๒๕๕๒

(๓) ให้มีจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในระดับท้องถิ่น เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ หรืองบประมาณด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการระดับจังหวัดและมีการบูรณาการเข้ากับแผนพัฒนาท้องถิ่นระยะสามปี และให้มีการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีด้วย

(๔) จัดให้มีการวิเคราะห์โครงสร้างและการบริหารจัดการเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในการจัดให้มีบุคลากรด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ รวมทั้งงานสวัสดิการสังคมไว้เป็นการเฉพาะ รวมทั้งจัดให้มีข้อมูลสารสนเทศ และการประชาสัมพันธ์ อาคารสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือการจัดสภาพแวดล้อมที่คนพิการทุกประเภทเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ มีการกำหนดรูปแบบและวิธีการในการให้บริการแก่คนพิการที่ชัดเจน มีการติดตามประเมินผลการให้บริการ รวมทั้งมีกิจกรรมด้านการส่งเสริมให้คนพิการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ รวมทั้งคำนึงถึงคุณภาพการให้บริการเพื่อให้บริการที่รวดเร็ว ต่อเนื่องและทันสมัย การตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นของคนพิการ และผู้รับบริการมีความพึงพอใจ และให้มีการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในกรณีคนพิการในพื้นที่รับผิดชอบไปขอรับบริการจากท้องถิ่นนั้น

ข้อ ๙ ในกรณีเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ/ระเบียบหรือประกาศนี้มีได้กำหนดไว้ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการนั้นโดยอนุโลม และในกรณีที่คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดวงเงินเกี่ยวกับรายการใช้จ่ายในกิจกรรมต่าง ๆ ให้เป็นตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๐ ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติกำหนด